

ظهور نتوفاشیسم در ۱۰۰سالگی فاشیسم

یک قرن از تسخیر شهر رم ایتالیا توسط سیاهپوشان فاشیست به دستور بنیتو موسولینی که به تازگی نخست‌وزیر شده بود می‌گذرد؛ واقعه‌ای که نه تنها به‌عنوان مبدا دوره دیکتاتوری در این کشور بلکه ظهور فاشیسم در جهان در نظر گرفته می‌شود. هجسته‌اولیه فاشیسم در ابتدای سال ۱۹۱۹، ماه پس از آتش‌بسی که به جنگ جهانی اول خاتمه داد، شکل گرفت؛ زمانی که حدود ۱۰۰ نفر از جمله ده‌ها جوان، کهنه‌سرباز، سیاستمدار کمونیست و روزنامه‌نگار در میدان سن سیولچروی شهر میلان گرد هم آمدند تا هسته اولیه «حزب ملی فاشیست» به رهبری موسولینی را پایه‌گذاری کنند. در پایان سال ۱۹۲۲ شمار هواداران فاشیسم به ۳۰۰ هزار نفر رسید اما موسولینی و جنبش او، اولین‌ها در ظهور فاشیسم نبودند. برای پیدا کردن مبدا و منشأ این پدیده سیاسی باید سراغ آمریکا رفت. رابرت او پکتون، مورخ و نویسنده، معتقد است که نخستین پدیده‌ای که از نظر کارکردی می‌تواند با فاشیسم مرتبط باشد ظهور جنبش «کوکلاس کلان» در آمریکا است. به اعتقاد او، نسخه اولیه کوکلاس کلان که معتقد به برتری نژاد سفید است، پیش‌نمایشی استثنایی از نحوه عملکرد جنبش‌های فاشیستی در حدفاصل ۲ جنگ بزرگ در اروپا است.

اساس ایده نژاد پرست

فاشیسم از کلمه لاتین «فاشس» (Fascio) گرفته شده که به معنی تیر است. از آنجایی که تیر نزد فرمانروایان رم به‌عنوان نماد قدرت شناخته می‌شد موسولینی نام حزب خود را حزب ملی فاشیست گذاشت و تیر را به‌عنوان نماد آن انتخاب کرد. در عمل هدف جنبش سیاسی فاشیسم برقراری نظام ضد پارلمانی بود؛ نظامی که ایده‌های بنیادینش ناسیونالیسم افراطی و دشمنی آشکار با لیبرالیسم و کمونیسم بود.

موسولینی در جمع سیاهپوشان فاشیست

جنبش‌های فاشیستی آمریکا و اروپا نه فقط در کارکرد که در ایدئولوژی نیز اشتراک قابل توجهی داشتند. نخستین بار در سال ۱۹۶۱ بود که مدیسون گرت، حامی اصلاح‌نژاد آمریکایی، در مقاله‌ای با عنوان «عبور از نژاد پرستی» فرضیه جایگزین شدن آمریکایی‌ها با سیاهپوشان و مهاجران از جمله یهودیان لهستانی را شدیدا محکوم کرد. گرت البته لزوم وجود سیاهپوشان در آمریکا را رد نکرد اما اصرار داشت که آنها باید زیردست نگه داشته شوند. گرت مدعی بود که از آنجایی که سفیدپوشان به‌لحاظ فیزیکی و اخلاقی نسبت به تمام نژادهای دیگر برتری دارند، باید در جامعه غالب باشند. چند سال بعد جنبش «اول آمریکا» که مخالف مهاجرت بود در آمریکا با گرفت. در سال ۱۹۲۱ بود که موج دوم جنبش کوکلاس کلان شعار «اول آمریکا» را به‌عنوان بخشی از رویکرد رسمی خود پذیرفت و با این ادعا که مارکسیست‌های یهودی از اتحادیه‌های کارگری برای ترویج برابری نژادی استفاده می‌کنند، هدف اولش را مقابله با آنان تعریف کرد.

آدولف هیتلر در آلمان با الهام گرفتن از جنبش اول آمریکا سیاست‌های مهاجرتی را در پیش گرفت که تماما به نفع اروپایی‌های شمالی بود. هیتلر همچنین با نیت‌نگاهی به نسل کشی بومیان قاره آمریکا توسط مهاجران اولیه، الگوی سیاست‌های توسعه‌طلبانه خود را شکل داد. در نظام‌های فاشیستی، شهروندی حقیقی است که اساس هویت نژادی افراد است. بر همین اساس اتفاقی نیست که سیاهپوشان در جنوب آمریکا مدت‌ها پس از جنگ داخلی همچنان از رفتارهای فاشیستی رنج می‌برند.

قدرت‌گیری فاشیسم از مسیر پارلمان

در آلمان فاشیست‌ها با پیروزی در انتخابات ۱۹۲۸ وارد دولت شدند. نازی‌ها همانند سیاهپوشان موسولینی با حمله به چپ‌ها، کمونیسم و سرمایه‌داری بین‌المللی به هرج‌ومرج سیاسی دامن زده و در نهایت خود را به‌عنوان انبیا نیروی ناجی که می‌توانست نظم را برقرار کند، معرفی کردند. تا آستانه دهه ۱۹۲۰، نازی‌ها موفق شدند حمایت گروه‌هایی را که اساسا خود را نازی نمی‌دانستند جلب کنند. در این زمان به‌دلیل بی‌اعتمادی‌های گسترده به احزاب و تشکیلات سیاسی سنتی، نازی‌ها به‌عنوان دومین حزب بزرگ سیاسی وارد پارلمان شده و در پی انتخابات ۱۹۳۳ به حزب اول تبدیل شدند. محافظه‌کاران آلمانی در آن زمان گرچه نسبت به هیتلر خوشبین نبودند اما او را به چپ‌ها ترجیح می‌دادند؛ بنابراین با حمایت آنان هیتلر در سال ۱۹۳۳ به صدراعظمی رسید. در واقع، در اغلب نظام‌های سیاسی اروپا، فاشیست‌ها در قرن بیستم از طریق انتخابات به قدرت رسیدند و در این پیروزی رد پای احزاب محافظه‌کاری دیده می‌شود که فاشیسم را به دمکراسی ترجیح دادند. رای‌دهندگان هم فقط باید متقاعد شوند که دمکراسی، دیگر منافع آنان را تامین نمی‌کند.

نتوفاشیست‌ها؛ اروپا تا آمریکا

فاشیسم با گذشت دهه‌ها هنوز به حیات خود ادامه داده است. یک قرن پس از راهپیمایی حامیان سیاهپوش موسولینی به سوسوی رم، رهبران و احزابی که آشکارا از تبعیض نژادی و ناسیونالیسم افراطی حمایت می‌کنند در انتخابات‌ها پیروز می‌شوند. در برزیل ژائیر بولسونارو چهره راست افراطی، با وجود اینکه پاراها دیکتاتوری نظامی تمجید کرده، یک پای انتخابات ریاست‌جمهوری است. در آمریکا حزب جمهوریخواه با وجود حمایت تمام‌قد از دونالد ترامپ که از مروان اصلی ایده «برتری سفیدپوشان» و شعار «اول آمریکا است، همچنان حمایت طیف گسترده‌ای از رای‌دهندگان دارد. از سوی دیگر، به قدرت رسیدن سیاستمدارانی چون جورجیا ملونی در ایتالیا که سال‌هاست میراث موسولینی را ترویج کرده و از جمله در سیاست‌های مهاجرتی کاملاً از او تبعیت می‌کنند نمادی آشکار از ظهور مجدد فاشیسم است.

بین‌الملل

عکس: AFP

نتانیا‌هو در کمین نخست‌وزیری

انتخابات پارلمانی پیش رو در سرزمین‌های اشغالی را برخی به منزله همه‌پرسی برای بازگشت بنیامین نتانیا‌هو به قدرت می‌دانند

گیرد، شریک دیگر بزلال اسموتریج، ایتمار بن غفیر است. بن غفیر رهبری حزب قدرت یهودی را بر عهده دارد. ۲ حزب قدرت یهودی و صهیونیسم مذهبی در کنتس با هم در ائتلاف هستند و نتانیا‌هو تلاش دارد تا با این دو حزب، یک ائتلاف دست راست به‌شدت افراطی را تشکیل دهد. البته در آستانه انتخابات پارلمانی رژیم صهیونیستی، تبلیغات صهیونیست راست افراطی در مناطق اشغالی خریداران بسیاری دارد. این رو این خطر وجود دارد که برخی از آنها نتوانند تعداد آرای لازم برای حضور در پارلمان را کسب کنند. در نظام انتخاباتی تناسبی رژیم صهیونیستی، احزاب باید حداقل ۳.۲۵ درصد آرا را برای انتخاب نمایندگان به‌دست آورند. اگر احزاب و گروه‌های عربی نتوانند حداقل آرا را به‌دست آورند، در عمل ائتلاف لاپید نیز سا چالش روبه‌رو خواهد شد و به ناچار می‌بایست به ائتلاف با دیگر گروه‌های ائتلافی، بنی گانتز، وزیر جنگ فعلی در این دولت ائتلافی، بنی گانتز، وزیر جنگ فعلی می‌دهد، برخی نزدیکان نتانیا‌هو، از جمله اعضای ارشد کنتس، پیشنهاد کرده‌اند که او لاپید دولت ائتلافی وحدت ملی تشکیل دهند، اما یک مانع کار در این امر ایستاده است. بنیامین نتانیا‌هو در این حال به‌نظر نمی‌رسد که نتانیا‌هو حتی با ائتلاف با این دو حزب قادر باشد بتواند به ۶۱ کرسی لازم برای تشکیل کابینه مورد نظرش دست یابد.

۲ ائتلاف جریان حاکم: سناریوی دیگر آرایش سیاسی پس از انتخابات، ائتلاف نتانیا‌هو با حزب حاکم به رهبری یائیر لاپید است. یائیر لاپید که دارای پیشینه روزنامه‌نگاری است، در انتخابات سال گذشته میلادی با گردهم آوردن طیفی ناهمگون از احزاب مخالف بنیامین نتانیا‌هو موفق شد وی را که با ۱۵ سال سابقه زمامداری، بدوام‌ترین نخست‌وزیر تل آویو محسوب می‌شود، از قدرت کنار بزند. اما به گزارش یورنیز و براساس نظرسنجی‌ها، این ائتلاف هم‌اکنون ۵ یا ۶ کرسی تا رسیدن به آستانه اکثریت فاصله دارد و اگر بخواهد در

کمی بیش از ۳۰ کرسی از ۱۲۰ کرسی پارلمان را به‌دست خواهد آورد. این تعداد کمی بالاتر از کرسی‌های حزب «یش عتید» به رهبری «یائیر لاپید» خواهد بود که اکنون مسئولیت دولت موقت را در تل آویو در دست دارد. بر این اساس، طبیعی است که هم نتانیا‌هو و هم لاپید به‌عنوان رهبر حزب حاکم و رقیب اصلی نتانیا‌هو فقط در سایه ائتلاف با دیگر احزاب سیاسی قادر به تشکیل کابینه پس از انتخابات خواهند بود. علاوه بر نتانیا‌هو و یائیر لاپید، ائتلاف جریان راست افراطی تحت هدایت «بزلال اسموتریج» و «ایتمار بن غفیر» نیز بازیگر سوم این انتخابات به‌شمار می‌روند. ائتلاف راست افراطی در این رقابت‌ها نتوانسته اکثریت مطلق و قاطعی را برای تشکیل یک کابینه یکدست به‌دست آورد. طولانی‌ترین عمر کابینه تشکیل شد در این ۴ سال مربوط به کابینه نفتالی بنت بود که پس از انتخابات تابستان سال گذشته تشکیل شد، اما فقط یک‌سال دوام آورد و جدایی برخی از احزاب سیاسی از آن به فروپاشی کابینه و حرکت پارلمان به سمت انتخابات زودهنگام منجر شد. انتخاباتی که حال قرار است تکلیف نخست‌وزیران موقت تل آویو را مشخص کند. المعانیوتور در گزارشی می‌نویسد که هیچ‌یک از نتایج نظرسنجی‌ها امید واقعی برای تشکیل دولت جدید بنیامین و مورد حمایت اکثریت در اسرائیل را ارائه نمی‌دهد. هم‌زمان، برخی رسانه‌های داخلی اسرائیل انتخابات پیش رو را یک همه‌پرسی برای بازگشت بنیامین نتانیا‌هو به قدرت توصیف کرده‌اند. نتانیا‌هو، نخست‌وزیر پیشین رژیم صهیونیستی، یکی از نامزدهای اصلی انتخابات پیش رو است و حزب لیکود با چاپ تصویری از او کرسی پوسترهای انتخاباتی خود به زبان عبری نوشته است: «شصت‌ویکمین مأموریت (نخست‌وزیری) منگی به تو است».

نتانیا‌هو که به لحاظ دسته بندی سیاسی در زمره گروه‌های راست افراطی به‌شمار می‌رود، به حامیان خود اطمینان داده که حزب لیکود و احزاب راست متحد او در آستانه پیروزی انتخاباتی هستند، اما المعانیوتور با استناد به نتایج آخرین نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد نتانیا‌هو برای کسب اکثریت قاطع در انتخابات پیش رو را کمی دشوار می‌داند. براساس این نظرسنجی‌ها، حزب لیکود نمی‌تواند ۶۱ کرسی لازم برای کسب اکثریت مطلق در پارلمان و تشکیل دولت مستقل و بدون نیاز به ائتلاف با دیگران را به‌دست آورد.

یورنیز و براساس به آخرین نظرسنجی‌ها گزارش داده که حزب لیکود تحت رهبری نتانیا‌هو احتمالا

شمارش معکوس برای برگزاری پنجمین انتخابات پارلمانی رژیم صهیونیستی طی کمتر از ۴ سال آغاز شده است. این انتخابات قرار

است ۲ روز دیگر در اول نوامبر برگزار شود، اما از هم‌اکنون چشم‌انداز روشن‌تری از وضعیت سیاسی پس از این انتخابات دیده نمی‌شود. از آوریل ۲۰۱۹ تاکنون، ۴ انتخابات پارلمانی در فلسطین اشغالی برگزار شده تا تکلیف کابینه سیاسی این کشور مشخص شود، اما از دل هیچ‌کدام از این انتخابات یک کابینه سیاسی باثبات در تل آویو شکل نگرفته است؛ چراکه هیچ حزب سیاسی در این رقابت‌ها نتوانسته اکثریت مطلق و قاطعی را برای تشکیل یک کابینه یکدست به‌دست آورد. طولانی‌ترین عمر کابینه تشکیل شد در این ۴ سال مربوط به کابینه نفتالی بنت بود که پس از انتخابات تابستان سال گذشته تشکیل شد، اما فقط یک‌سال دوام آورد و جدایی برخی از احزاب سیاسی از آن به فروپاشی کابینه و حرکت پارلمان به سمت انتخابات زودهنگام منجر شد. انتخاباتی که حال قرار است تکلیف نخست‌وزیران موقت تل آویو را مشخص کند. المعانیوتور در گزارشی می‌نویسد که هیچ‌یک از نتایج نظرسنجی‌ها امید واقعی برای تشکیل دولت جدید بنیامین و مورد حمایت اکثریت در اسرائیل را ارائه نمی‌دهد. هم‌زمان، برخی رسانه‌های داخلی اسرائیل انتخابات پیش رو را یک همه‌پرسی برای بازگشت بنیامین نتانیا‌هو به قدرت توصیف کرده‌اند. نتانیا‌هو، نخست‌وزیر پیشین رژیم صهیونیستی، یکی از نامزدهای اصلی انتخابات پیش رو است و حزب لیکود با چاپ تصویری از او کرسی پوسترهای انتخاباتی خود به زبان عبری نوشته است: «شصت‌ویکمین مأموریت (نخست‌وزیری) منگی به تو است».

نتانیا‌هو که به لحاظ دسته بندی سیاسی در زمره گروه‌های راست افراطی به‌شمار می‌رود، به حامیان خود اطمینان داده که حزب لیکود و احزاب راست متحد او در آستانه پیروزی انتخاباتی هستند، اما المعانیوتور با استناد به نتایج آخرین نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد نتانیا‌هو برای کسب اکثریت قاطع در انتخابات پیش رو را کمی دشوار می‌داند. براساس این نظرسنجی‌ها، حزب لیکود نمی‌تواند ۶۱ کرسی لازم برای کسب اکثریت مطلق در پارلمان و تشکیل دولت مستقل و بدون نیاز به ائتلاف با دیگران را به‌دست آورد.

یورنیز و براساس به آخرین نظرسنجی‌ها گزارش داده که حزب لیکود تحت رهبری نتانیا‌هو احتمالا

افراطی‌ترین چهره انتخابات

در انتخابات پیش‌رو، چهره‌های راست افراطی بسیاریند اما ایتمار بن غفیر ۴۶ ساله یکی از معروف‌ترین آنهاست. او یکی از چهره‌های به‌شدت راست‌گرا و تندروی تل آویو است. ایتمار بن غفیر به نفرت پراکنی علیه اعراب معروف است، اما بسیاری از رای‌دهندگان جوان در مناطق اشغالی او را به‌عنوان صدای حقیقت می‌ستایند. او به خیرگزاری برای اعراب فکر نمی‌کند، «من تغییر کردم، دیگر به شعار ۲۰ سال پیش برای اخراج همه اعراب فکر نمی‌کنم، اما بابت آن اظهارات هم عذرخواهی نمی‌کنم.» بن غفیر که در آوریل ۲۰۲۱ به کنتس راه یافت، سال‌ها در مبارزات انتخاباتی برای جناح راست افراطی حضور داشته و برنامه‌های خود را شامل حمایت از الحاق کرانه باختری و انتقال اجباری بخشی از اعراب به خارج از فلسطین اشغالی عنوان کرده است. او در شهرک‌های اشغالی کرانه باختری زندگی می‌کند و در تصاویر زیادی، سرگردگی جمعی از صهیونیست‌ها برای یورش و هجوم به مسجدا لامعی را بر عهده دارد.

بازگرداندن در دوره ۴ ساله ریاست‌جمهوری بولسونارو، برزیل شاهد جنگل‌زدایی‌های گسترده‌ای در آمازون بوده است؛ امری که باعث شده تا سازمان‌های محیط‌زیستی، بارها نسبت به این فاجعه هشدار داده و در انتخابات پیش‌و قویا از لولا حمایت کنند. ژائیر بولسونارو نیز که با شعار «خدا، خانواده، کشور» وارد این انتخابات شده، اعلام کرده که طرح‌های جدیدی را برای حمایت از برزیلی‌های فقیر در دستور کار دولت قرار خواهد داد. توسعه

نقل قول

میشل عون
رئیس‌جمهور لبنان
رابطه من با سیدحسن نصرالله، دبیرکل حزب‌الله، رابطه‌ای مملو از شفافیت و یک رابطه بدون غل‌وغش است، میان ما یک همبستگی بی‌وقفه‌ای در شرایط دشوار در راستای منافع وطن وجود دارد و در جریان مذاکرات مرزی اخیر قدرت حزب‌الله، یک عنصر حمایتی، کمکی و گاه تشویق‌کننده بود. (المنار)

نیکول پاشینیان
نخست‌وزیر ارمنستان
رسمآ اعلام می‌کنم آماده امضای یک سند در سوچی هستم که به موجب آن حضور صلح‌بانان روس در منطقه ناگورنو-قره‌باغ به شکلی بی‌قید و شرط برای مدت ۱۵،۱۰ یا ۲۰سال دیگر تضمین شود. (اسپوتنیک)

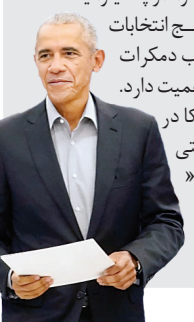

آنتولی آنتونوف
سفیر روسیه در آمریکا
من بار دیگر از واشنگتن می‌خواهم همه سلاح‌های هسته‌ای خود را که خارج از قلمروی ملی آمریکا مستقر شده‌اند به این کشور بازگرداند و پایگاه‌هایی را که برای نگهداری از این سلاح‌ها در خارج ایجاد شده از بین ببرد. آمریکا باید شبیه‌سازی استفاده از چنین تسلیحاتی را متوقف کند؛ عملیاتی که برخی کشورهای غیرهسته‌ای را هم شامل می‌شود. (تاس)

خبر

اوباما، یار کمکی دمکرات‌ها در انتخابات کنگره

باراک اوباما، رئیس‌جمهور پیشین آمریکا، با هدف حمایت از حزب دمکرات در انتخابات سرنوشت‌ساز میان‌دوره‌ای پیش‌رو، سفرهای ایالتی خود را آغاز کرده است. اوباما با حضور در گردهمایی‌های انتخاباتی کاندیداهای حزب دمکرات تلاش می‌کند تا اکثریت شکننده این حزب در مجلس نمایندگان آمریکا و سنرا حفظ کند. حزب جمهوریخواه برای کسب اکثریت مجلس نمایندگان به ۵ کرسی نیاز دارد. جمهوریخواهان برای گرفتن کنترل مجلس سنا نیز تنها به یک کرسی بیشتر نیاز دارند. این حزب در حالی است که اغلب نظرسنجی‌ها از رقابت بسیار نزدیک ۲ حزب و حتی احتمال پیروزی جمهوریخواهان خبر می‌دهند. به گزارش یواسا تیودی، باراک اوباما برنامه‌های خود را در پیروزی ایالت‌های میشیگان و ویسکانسین آغاز کرده و قرار است در هفته پیش‌رو، به تاون او پنسیلوانیا برود؛ ایالت‌هایی که نتایج انتخابات در آنها برای هر دو حزب دمکرات و جمهوریخواه بسیار اهمیت دارد. رئیس‌جمهور پیشین آمریکا در آستانه آغاز سفرهای ایالتی با انتشار بیانیه‌ای گفته: « قصد دارم تا سهم خود را در پیروزی حزب دمکرات ایفا کنم.»

کیوسک

هفته‌نامه نیو استیسمن انگلیسی

سوناک؛ لیخنزد زبیا، دندان آهینین
مجله انگلیسی نیوستیسمن درباره آشوب سیاسی انگلیس نوشته: ریشی سوناک، نخست‌وزیر جدید نشان داده که می‌تواند سختگیر باشد. او باید علاوه بر آرام کردن آش اختلالات داخلی که به بالاترین سطح خود در چند سال گذشته رسیده باید محلات فرا حزبی حزب کارگر را نیز مدیریت کند. سوناک اما نشان داده که حاضر است برای تضمین اهداف خود بی‌رحمانه افراد و سیاست‌ها را کنار بگذارد. سوناک برای مدیریت بحران‌های اقتصادی و سیاسی انتخاب‌های بسیار سختی در پیش دارد که به‌نظر می‌رسد خود را برای آن آماده کرده باشد. رفتار سوناک یادآور سخنان آندری گرومیکو، وزیر خارجه سابق شوروی است که در روزهای نخست به قدرت رسیدن میخائیل گورباچف، رهبر اتحاد جماهیر شوروی گفته بود: «رقبا! این مرد لیخنزد زبیا بی‌دارم داداندندان‌هایش است.»

اقتصادی، مبارزه با جرم و فساد نیز از دیگر وعده‌های انتخاباتی رئیس‌جمهوری فعلی برزیل است. برایان ویتنر، کارشناس سیاسی به‌الجزیره می‌گوید: «کمپین انتخاباتی لولا بر گذشته متمرکز است؛ ویژگی که می‌تواند بزرگ‌ترین نقطه قوت و در عین حال نقطه ضعف آن باشد. لولا از سال‌های خوش رونق اقتصادی دهه ۲۰۰۰ صحت می‌کند تا مردم را به رأی دادن ترغیب کند. اما عدم تمایل یا ناتوانی او در بیان ایده‌های جدید و معرفی چهره‌های جدید تا حدودی او را سردرگم کرده است.»

مناطق روستایی و حومه شهرهای بزرگ هستند. بولسونارو در مقابل از حمایت محافظه‌کاران، مسیحیان اوانجلیست و صاحبان کسب‌وکارهای بزرگ در برزیل برخوردار است.

گرچه نظرسنجی‌ها از پیششازای لولا با اختلاف اندک خبر می‌دهند اما ناظران سیاسی با اشاره به تکرار وضعیت‌های مشابه معتقدند که انتخابات ممکن است در نهایت خلاف پیش‌بینی نظرسنجی‌ها تمام شود. نظرسنجی‌ها در دور نخست انتخابات پیش‌بینی کرده بودند که لولا دست‌کم با ۱۰ تا ۱۵ درصد اختلاف از بولسونارو به پیروزی خواهد رسید، اما این اتفاق رخ نداد.

دور دوم انتخابات ریاست‌جمهوری برزیل در سایه نگرانی‌ها نسبت به بالاگرفتن تنش‌های سیاسی، مانور اخبار و اطلاعات نادرست در فضای مجازی و تردیدها نسبت به سرنوشت یکی از بزرگ‌ترین دمکراسی‌های جهان برگزار می‌شود.

رای‌دهندگان برزیلی یکشنبه (امروز) به پای صندوق‌های رأی می‌روند تا از میان لولا داسیلوا، رهبر حزب چپگرای کارگران برزیل و ژائیر بولسونارو، نامزد حزب راستگرای لیبرال و رئیس‌جمهوری فعلی این کشور، یکی را برای به‌دست گرفتن سکان اداره کشور انتخاب کنند. دور نخست انتخابات برزیل، نزدیک به یک‌ماه پیش برگزار شد که هیچ‌یک از ۱۱ کاندیدا موفق نشدند حداکثر آراء را کسب کنند اما لولا و بولسونارو به مرحله دوم راه پیدا کردند.

لولا داسیلوا که در سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۱۰ میلادی رئیس‌جمهور برزیل بوده، از مردم کشورش خواسته تا پس از ۴ سال رهبری بولسونارو، برای بازسازی و دگرگونی کشور به او رأی دهند. به گزارش الجزیره، لولا وعده داده است که در صورت پیروزی در انتخابات، از شهروندان کم‌درآمد حمایت کرده و سیاست‌های حفاظت از محیط‌زیست را به صدر فهرست اولویت‌های دولت برزیل